

РЕШЕНИЕ

№ 5834

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **8054** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на К. Л. К. от [населено място], срещу Решение от 05.08.2011 год. по описа на СРС, НО, 9-ти състав по НАХД № 13548/2010 год., с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № 73381 от 15.09.2010 год. на Директора на СДВР, с което на К. Л. К., на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането, за нарушение по чл. 315, ал. 1, предложение 2-ро от същия кодекс, е наложена глоба в размер на 400 лв.

В касационната жалба и в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител адв. Ж., касаторът поддържа жалбата. Твърди се, че съдебното решение е постановено в нарушение на закона, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК.

Ответникът по касационната жалба СДВР – ОПП в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, моли да се отхвърли жалбата и да се остави в сила решението на СРС, като правилно, законосъобразно и обосновано.

Административен съд София - град, VII-ми касационен състав, след като се запозна с

обжалваното решение, доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна. Настоящият състав намира, че атакуваното въззивно решение е правилно и законосъобразно и изцяло споделя мотивите на районния съд, както от факти, установени при разглеждане на делото пред него, така и относно правните му изводи. Изложените касационни доводи не се подкрепят от събраните и обсъдени поотделно и в съвкупност доказателства от въззивния съд. СРС правилно е приел в решението си, че безспорно е установен осъщественият от жалбоподателя административнонаказателен състав, визиран в нормата на чл. 315, ал. 1, предложение 2-ро от Кодекса за застраховането.

С обжалваното решение от 05.08.2011 год. по описа на СРС, НО, 9-ти състав по НАХД № 13548/2010 год. е потвърдено изцяло наказателно постановление № 73381 от 15.09.2010 год. на Директора на СДВР, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв. за констатирано на 21.08.2010 г. нарушение на чл. 315, ал. 1, предложение 2-ро от Кодекса за застраховането.

При постановяване на решението си районният съд правилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяната им. При съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП тези на чл. 57 от ЗАНН. АУАН и НП са издадени от компетентен орган и при спазване на материалния закон.

За да постанови решението си районният съд е извършил проверка на издаденият АУАН и НП. Съдът е описал фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена същата. Настоящият съдебен състав възприема напълно установената от районния съд фактическа обстановка. Изводите на състава на Софийски районен съд съответстват на приложимия материален закон и се споделят и от настоящата касационна инстанция.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът е формирал и правните си изводи. Съдът е приел, че по безспорен начин е установено, че жалбоподателят е управлявал МПС на 21.08.2010 г. без да има сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност". С липсата на сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" при управлението на МПС, К. е осъществил състава на административното нарушение на чл. 315, ал. 1, пр.2 от КЗ, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност и му е наложено наказание "глоба" в размер на 400,00 лв., който е минималният предвиден в чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ.

При стриктно спазване на процесуалните правила Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на фактите по делото. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил убедително съображения за законосъобразно протичане на административно-наказателното производство, изложил е подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно незаконосъобразността на обжалваното пред него

наказателно постановление. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон. Настоящия съдебен състав на АССГ е напълно съгласен с приетото за установено от фактическа и правна страна в мотивите на районния съд, но и не споделя касационните оплаквания и наведените доводи в касационната жалба срещу решението на СРС. Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване. По делото не са представени доказателства, че актосъставителя е включен в поименната заповед по т. 1.3. от Заповед №Из-1687/02.07.2010 г. на министъра на вътрешните работи. Същият обаче е разпитан в качеството му на очевидец и от показанията му се установява по категоричен начин извършеното нарушение. При постановяване на решението не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, събрани са всички относими и допустими доказателства.

Предвид изложеното съдът намира, че не са налице сочените в жалбата касационни основания. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.08.2011 г. на Софийски районен съд, НО, 9-ти състав по НАХД № 13548/2010 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.